

ГЛАВА 48.

А ово су имена племена. Од краја према сјеверу, уз пут Еглонски како се иде у Емат и Асаранан, на међу Дамашанску на сјевер покрај Емат, од источне стране до западне, Даново, једно.

2. А уз међу Данову, од источне стране до западне, Аспрово, једно.

3. А уз међу Аспрову, од источне стране до западне, Невталниово, једно.

4. А уз међу Невталниову, од источне стране до западне, Манасирино, једно.

5. А уз међу Манасирину, од источне стране до западне, Јефремово, једно.

6. А уз међу Јефремову, од источне стране до западне, Рувинково, једно.

7. А уз међу Рувинкову, од источне стране до западне, Јудино, једно.

8. А уз међу Јудину, од источне стране до западне, нека буде принос што њете принијети, двадесет и пет тисућа *ламката* у ширину, а у Аужину као који Други дно, од источне стране до западне, и светиња да буде усред њега.

9. Принос који њете принијети Господу, нека буде од двадесет и пет тисућа *ламката* у Аужину и од десет тисућа у ширину.

10. И тај ће свети принос бити свештеницима, са сјевера двадесет и пет тисућа *ламката* у Аужину, а са западне десет тисућа у ширину, и с истога десет тисућа у Аужину, а с југа двадесет и пет тисућа у Аужину; и светиња Господња да буде усред њега.

11. То ће бити свештеницима посвећеним између синова Садоковијех који Аржаше што сам наредом да се држи и не зајаше као Други Левити, кад зајаше синови Израелјеви.

12. Њихов ће бити свети принос од земље, светиња над светињама, уз међе Левитске.

13. А Левити да имају уз међе свештеничке двадесет и пет тисућа *ламката* у Аужину, и десет тисућа у ширину; сва Аужина да буде двадесет и пет тисућа, а ширина десет тисућа.

14. А од тога ништа да не продају ни промјењују, ни да преносе прина земљских, јер је светиња Господу.

15. А пет тисућа *ламката* што остаје у ширину према двадесет и пет тису-

ћа да биће мјесто посвећено, за град, за насеље, и за подграђа, и град да буде усред њега.

16. А ово да му је мјера: са сјеверне стране четири тисуће и пет стотина *ламката*, и с јужне стране четири тисуће и пет стотина, и с источне стране четири тисуће и пет стотина, и са западне стране четири тисуће и пет стотина.

17. И подграђа ће бити двије ста и педесет *ламката* са сјевера, и двије ста и педесет с југа, и двије ста и педесет с истога, и двије ста и педесет са западне.

18. А што остане у Аужину према светом приносу, десет тисућа *ламката* на исток и десет тисућа на запад, према светом приносу, од тога докодак нека буде храна слугама градским.

19. А слуге које ће служити граду биће из свијех племена Израелјевијех.

20. Сав овај принос, двадесет и пет тисућа *ламката* уз двадесет и пет тисућа, четрнаест, принијеше у принос свети за достојање граду.

21. А што остане с обе стране светом приносу и достојању градском, према двадесет и пет тисућа *ламката* приноса до међе источне, и са запада према двадесет и пет тисућа *ламката* Ауж западне међе према Аједоловима, то да је кнежево; тако ће свети принос и светиња дома бити у срједи.

22. А од достојања Левитскога и од достојања градскога, усред онога што је кнежево, између међе Јудине и међе Венијаминове, да је кнежево.

23. А остала племена биће: од источне стране до западне, Силеуново, једно;

24. А уз међу Венијаминову, од источне стране до западне, Силеуново, једно;

25. А уз међу Силеунову, од источне стране до западне, Исхарово, једно;

26. А уз међу Исхарову, од источне стране до западне, Зауолоново, једно;

27. А уз међу Зауолонову, од источне стране до западне, Гадово, једно;

28. А уз међу Гадову с јужне стране, на Југ, међа је од Тамара до воде Мериве у Кадису, Ауж погова до великога мора.

29. То је земља коју њете задрјебом

раздјелити племена Израелјевијех у насељство, и то су им Аједолови, говори Господ Господ.

30. А ово су крајеви града: са сјеверне стране четири тисуће и пет стотина *ламката* да буде мјера; једна врата Исхарова, једна врата Зауолонова;

31. А врата градска да се назову именима племена Израелјевијех, троја врата са сјевера: једна врата Рувинова, једна врата Јудина, једна врата Девифева;

32. И с источне стране четири тисуће и пет стотина *ламката*, и троја врата:

33. И с јужне стране четири тисуће и пет стотина *ламката* да буде мјера; једна врата Исхарова, једна врата Зауолонова;

34. Са западне стране четири тисуће и пет стотина *ламката*, и троја врата:

једна врата Гадова, једна врата Асарова, једна врата Невталниова.

35. У наредом да бити осамнаест тисућа *ламката*, а име ће граду од тога дана бити: Господ је ту.

КЊИГА ПРОРОКА ДАНИЛА.

ГЛАВА 1.

Тодне треће царовања Јоакима цара Јудина дође Навуходоносор цар Вавилонски на Јерусалим, и опколи га.

2. И Господ му даде у руку Јоакимову Јудина и дје судова дома Божијег, и однесе их у земљу Сенар у дом бога својега, и метну судове у равнину бога својега.

3. И рече цар Ассевазу старјешини својих дворава да доведе између синова Израелјевијех, и од царскога сјемења и од кнезова.

4. Младџа на којима нема мане, и који су лијена лица и научени свакој мудрости и вјешти знаву и разумни и који могу стајати у царском двору, на да их учи књигу и језик Халдејски.

5. И одреди им цар оброк на дан од јела царскога и од вина које он пијаше, да се хране три године а послатје да стоје пред царем.

6. А међу њима бјеху од синова Јудинијех Данило, Аналија, Мисаило и Азарја.

7. А старјешина над дворанима преде им имена, и Данилу надје име Велгасар, а Аналији Седрах, а Мисаилу Мисах, а Азарји Аденаго.

8. Али Данило науни да се не скврни оброком јела царева и вином које он пијаше, и замоли се старјешини над дворанима да се не скврни.

9. И даде Бог Данилу те њаје милост и љубав у старјешине над дворанима.

10. И рече старјешина над дворанима Данилу: бојим се господара својега цара, који вам је одредио јело и пиће; јер кад пар види лица ваша лошија него у осталих младџа, ваших вреника, за што да ми учините да будем главом врвн цару?

11. А Данило рече Амелсару, којеча старјешина над дворанима постави над Данилом, Аналијом, Мисаилом и Азарјом:

12. Огледај слуге своје за десет дана, нека нам се даје вариво да једемо и вода да пијемо.

13. Па онда нека нам се виде лица пред тобом и лица младџама који једу царско јело, па како видиш, онако чини са слугама својим.

14. И послуша их у том, и огледа их за десет дана.

15. И послатје десет дана лица им дођоше љепша и меснатија него у свијех младџа који јеру царско јело.

16. И Амелсар узимаше јело њихово и вино које њима требаше пити, и даваше им варива.

17. И даде Бог свој четворци младџа знање и разум у свакој књизи и мудрости; а Данилу даде да разумије сваку утвару и снe.

18. И кад прође вријеме по ком цар беше рекао да их изведе, изведе их старјешина над дворанима пред Навуходоносога.

19. И говори цар с њима, и не нађе се међу сјама њима ни један као Да-

нило, Аваџија, Мисаило и Азарија; и стајаху пред царем.

20. И у смену чему треба мудрост и разум, за што их цар заштити, нађе да су десет пута бољи од свијех врача и звјездара што их беше у свему царству његову.

21. И оста Данило до прве године цара Бара.

ГЛАВА 2.

А друге године царовања Навуходоносорова усни Навуходоносор сан, и узнемира му се дух и сан га прође.

2. И рече цар да дозову врача и звјездаре и гатаре и Халдеје да кажу цару сан његов. И дођоше и сташе пред царем.

3. И рече им цар: усних сан, и узнемира ми се дух како бих дозвола што сам снго.

4. А Халдеји речеше цару Сирски: царе, да си жив до вијека! приповједаш сан саугама својим, па ћемо ти казати што значи.

5. А цар одговори и рече Халдејима: заборавао сам; ако ми не кажете што сам снго и што значи, бићете исјечени и куће ће ваше бити буншта.

6. Ако ли ми кажете што сам снго и што значи, добићете од мене даре и поклоње и велику част; кажите ми дакле што сам снго и што значи.

7. Одговориле опет и речеше: нека цар приповједа сан саугама својим, па ћемо казати што значи.

8. Цар одговори и рече: доиста видим да хоћете времена да добијете; јер видите да сам заборавао.

9. Али ако ми не кажете што сам снго и што значи, један вам је суд; јер сте се договорили да кажете преда мном даж и пријевару док се промијени вријеме; за то кажите ми сан, па ћу видјети да ми можете казати што значи.

10. Одговориле Халдеји цару и речеше: нема човјека на земљи који би могао казати цару то што иште; за то ни један цар ни кнез ни властелин ни је нигда ископа тако што од врача или звјездара или Халдејца.

11. И што цар иште врао је тешко; нити има другога који би могао казати цару осим богова, који не живе међу људима.

711
тајне коју цар иште не могу казати цару мударци ни звјездари ни врач и гатари.

28. Него има Бог на небу који отвори уста своја и каже: како да кажем тајне које не могу бити казани ни људима.

29. Теби, царе, дођоше мисли на постојеће тајне које не могу бити казани ни људима, и онај који објављује тајне показује да је он истинит.

30. А мени се ова тајна није објавила, јер сам ја човек који не могу бити казани ни људима.

31. Ти, царе, видије а то лик велике; велике бијаше лик и свијелост му сина, и стајаше према теби, и страшан бијаше на очима.

32. Главна томе лику бијаше од сребра, а остало од злата, и сребро и злато.

33. Главна томе лику бијаше од сребра, а остало од злата, и сребро и злато.

34. Главна томе лику бијаше од сребра, а остало од злата, и сребро и злато.

35. Тада се сатр и гвозђе и земља и жед и сребро и злато, и поста као пљена на гумну у лето, те однесе вјетар, и не нађе му се мјесто; а камен, који удари лик, поста гора велика и испуни сву земљу.

36. То је сан; а сада ћемо казати цару што значи.

37. Ти си, царе, цар над царевима, јер ти Бог небески даде царство, силу и вријелост и славу;

38. И гдје год живе синови људски, звјери пољске и птице небеске, доко не умру, све је под твојом влашћу.

39. А након тебе настаће друго царство, мање од твојег; а по том третиће царство, мање од првог.

40. А четврто ће царство бити тврдо као гвозђе, јер гвозђе сатире и гроши све, и као гвозђе што све ломиле, тако ће сатирати и поломити.

41. А што си видко стопала и прсте које од њих дођаше, те се скупиле у једну ногу, то је краљство које ће бити једино и које ће бити велико.

42. И што прсти у ногу бијаху које од гвозђа које од кала, царство ће бити нешто јако а нешто тропно.

43. А што си видко гвозђе помјешано с калом лончарским, то је се они помјешати сјеном човјечјим, али не ће прионути један за другог, као што се гвозђе не може смјешати с калом.

44. А у вријеме тијех царева Бог ће небески подићи царство које се до вијека не ће расути, и то се царство не ће оставити другом народу; ово ће сатирати и уништити сва та царства, а само ће стајати до вијека.

45. Како си видко гдје се од горе одваљује камен без руку и сатр гвозђе, једна камен и сатр гвозђе, јави цару што ће бити последице; сан је истинит, и тумачење му вјерно.

46. Тада цар Навуходоносор паде на лице своје, и поклони се Данилу, и заповједа да му принесу принос и жртву.

47. Цар протвори Данилу и рече: доиста, ваш је Бог Бог над боговима и господар над царевима, и који објављује тајне, кад си могао открити ову тајну.

48. Тада цар узвиси Данила, и даде му многе велике државе и учини га господарем свој земљи Вавилонској и поглаварем над свијем мударцима Вавилонским.

49. И Данило замоли у цара, те постави над пословима земље Вавилонске Седраха, Мисаха и Ацаденага, а Данило оста на двору цареву.

ГЛАВА 3.

Цар Навуходоносор начини заветан лик, којему висина беше шездесет мјести га у пољу Дури у земљи Вавилонској.

2. И посла цар Навуходоносор да се беру кнезове, управитеље и војводе, старјешине, ризничаре, судије, настојнике и све властеле земаљске, да дођу да се освети лик што га постави цар Навуходоносор.

3. Тада се скупиле кнезови, управитеље

тељи и војводе, старјешине, ризничари, судије, настојници, и сви властиљни земаљски, да се освети лик што га постави цар Навуходоносор; и стадоше пред ликом што га постави Навуходоносор.

4. А гласине повика иза гласа: народи, племена и језици, вама се говори.

5. Кад чујете рог, свирајте, китаре, гусле, псалтире, цџеваре, и свакојаке свирке, попадајте и поклоните се зашто лику, који постави цар Навуходоносор.

6. А ко не би паво и поклонио се, онај час биће бачен у пећ огњену узарену.

7. За то сви народи како чуше рог, свираше, китаре, гусле, псалтире и свакојаке свирке, попадаше сви народи, племена и језици, и поклонише се заштоме лику који постави цар Навуходоносор.

8. А неки Халдеји тај час дођоше и тужаше Јевреје,

9. И проговораше и речеше цару Навуходоносоору: царе, да си жив до видјена!

10. Ти си, царе, заповједио, сваки ко чује рог, свираше, китаре, гусле, псалтире, и цџеваре и свакојаке свирке, да паване и поклони се заштоме лику;

11. А ко не би паво и поклонио се, да се баца у пећ огњену узарену.

12. А имају људи Јевреји, које си поставио над послонима земаље Вавилонске, Седрах, Мисах и Авденага; ти људи, царе, не хају за те, не поштују твојих богова, и не клањају се заштоме лику, који си поставио.

13. Тада Навуходоносор у гњену и љутини заповједи да доведу Седраха, Мисаха и Авденага. И доведоше те људе пред цара.

14. Навуходоносор проговори и рече им: је ли истина, Седраше, Мисаше и Авденага, да ви не служите мојим боговима и да се не клањајте златноме лику који поставих?

15. Јесте ли дакле готови, кад чујете рог, свираше, китаре, гусле, псалтире и цџеваре и свакојаке свирке, да паднете и поклоните се лику који начиних? ама ли се не поклоните, онај час бићете бачени у пећ огњену узарену; а ко промијенише, нити задох од огња приору за њих.

28. Проговори Навуходоносор и рече:

да је благословен Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, који посла анђела новачу итнице небеске, и од њега се хранише свако тијело.

13. Видјех у утварама главе своје на постели својој, и гле, стражар и светац сиђе с неба.

14. Повика јако и рече овако: послијетите дрво, и одрежите му гране, поклађте му лишће и разметните му рога; нева побјегну звијери испод њега и итнице с грана његовијех.

15. Али пах са жилама оставите му у земаљу, у оловина гвозденјем и мједенијем у трави пољској, нека га храни роса небеска и дмо да му је са звијерјем од траве земаљске.

16. Срце човјечије нева му се промијени, и срце животињско нека му се нева, и седам времена нека прође преко њега.

17. То су одредили стражари и изрекли свети да би позвали живи да више влада царством људским, и да је га коме хоће, и поставља над њим најнижега између људи.

18. Тај сан сних ја цар Навуходоносор; а ти, Валтасаре, кажи што значи, јер ни један мудраца у царству мом не може да ми каже што значи; а ти можеш, јер је у теби дух светијех богова.

19. Тада Данило, који се зваше Валтасар, оста у чулу за један сахат, и мисли га узнемириваху. А цар проговори и рече: Валтасаре, сан и значење мувори и рече: господару мој, сан да буде твојим ненавидницама, и значење његово неспријатљива твојим.

20. Дрво што си видио, велико и јако, које му висина досезаше до неба и које се виђаше по свој земаљи,

21. Којему лишће бјеше лијешо и рога обилав, и на ком бјеше хране свежу, на којим становаше звијерје пољско и на гранама му сјеђаху итнице небеске,

22. То си ти, царе, који си велики и силан, и величина је твоја висока и досеже до неба и власт твоја до граница земаљских.

23. А што цар видеје стражара и светаца тада слажаше с неба и говораше: послјетите дрво и потријте га, али му пав са жилама оставите у земаљу у ово-

вима гвозденјем и мједенијем у трави земаљској.

24. Срце човјечије нева му се промијени, и срце животињско нека му се нева, и седам времена нека прође преко њега.

25. То су одредили стражари и изрекли свети да би позвали живи да више влада царством људским, и да је га коме хоће, и поставља над њим најнижега између људи.

26. Тај сан сних ја цар Навуходоносор; а ти, Валтасаре, кажи што значи, јер ни један мудраца у царству мом не може да ми каже што значи; а ти можеш, јер је у теби дух светијех богова.

27. Тада Данило, који се зваше Валтасар, оста у чулу за један сахат, и мисли га узнемириваху. А цар проговори и рече: Валтасаре, сан и значење мувори и рече: господару мој, сан да буде твојим ненавидницама, и значење његово неспријатљива твојим.

28. Дрво што си видио, велико и јако, које му висина досезаше до неба и које се виђаше по свој земаљи,

29. Којему лишће бјеше лијешо и рога обилав, и на ком бјеше хране свежу, на којим становаше звијерје пољско и на гранама му сјеђаху итнице небеске,

30. То си ти, царе, који си велики и силан, и величина је твоја висока и досеже до неба и власт твоја до граница земаљских.

31. А што цар видеје стражара и светаца тада слажаше с неба и говораше: послјетите дрво и потријте га, али му пав са жилама оставите у земаљу у ово-

вима гвозденјем и мједенијем у трави земаљској.

ГЛАВА 4.

Цар Навуходоносор свијем народима, племенама и језицима што су по свој земаљи, мир да вам се умозжи.

2. Свијде ми се да објавим знање и чудеса што ми учини Бог вишњи.

3. Знаци његови како су велики! и чудеса његова како су силна! царство је његово царство вјечно, и власт његова од вољена до кољена.

4. Ја Навуходоносор бјах миран у кући својој и цвјетих у двору свом.

5. Усних сам, који ме улаши, и мисли на посљетје моје и утваре главе моје узнемирише ме.

6. И заповједих да се доведу преда ме сви мудраци Вавилонски да ми кажу што значи сан.

7. Тада дођоше врачари, звјездари, Халдеји и галари, и приповједих им сан, али ми не моглоше казати што значи.

8. Најпослије дође преда ме Данило, који се зове Валтасар по имену бога мојега, и у ком је дух светијех богова, и приповједих му сан:

9. Валтасаре, поглаваре врачарима, знам да је дух светијех богова у теби и низага тајна није ти тешка; кажи сан кој што сам снио и што значи.

10. А утвара главе моје на постели мојој бјеше: видјех, гле, дрво усред земаље, и висина му велика.

11. Дрво бјеше велико и јако, и висина му досезаше до неба, и виђаше се до краја све земаље.

12. Лишће му бјеше лијешо и рога обилав, и на њему бјеше хране свежу;

пољској, да га кваси роса небеска, и са звијерем пољским нека му је дио радиш?

36. У то вријеме ум мој враги ми се, и на славу царства мојега врати ми се величанство моје и свјетлост моја; и дворани моји и кнезови моји потражише ме, и утврдих се у царству свом, и додах ми се више величанства.

37. Сада ја Навуходоносор хвалим, узвишујем и славим цара небескога, чија су сва дјела истина и чији су путеви праведни и који може оборити оне који хоће поносити.

ГЛАВА 6.

Цар Валтасар учини велику гозбу тисућу кнезова својих, и пијаше вино пред тисућом њих.

2. Напис се вина Валтасар заповједи да се донесе судови златни и сребрни, које бјеше одино Навуходоносор отац му из цркве Јерусалимске, да из њих пију цар и кнезови му, и жене његове и иначе његове.

3. И донесше златне судове које бјеху одијели из цркве дома Господњег у Јерусалиму, и пијаху из њих цар и кнезови његови, жене његове и иначе његове.

4. Пијаху вино, и хваљаху богове златне и сребрне и мједене и дрвене и камене.

5. У тај час изидоше прсти руке човјечије, и писаху према свијетлаку по окреченом зиду од царскога двора, и цар виде руке која писаше.

6. Тада се промијени лице цару, и помисли га његове узнемиренице, и појас се око њега распаса и вољена му удараху једно о друго.

7. Повика цар ива гласа; те доведоше звијездаре, Халдеје и гатарне, и проговори цар и рече мударцима Вавилонским: ко прочита ово писмо и каже ми што значи, онај ће се обући у скерлет, и носити златну верижницу око врату, и биће трећи господар у царству.

8. Тада приступише сви мудари царевни; али не могуше прочитати писма ничи казати цару што значи.

9. Тада се цар Валтасар врати узнемирени и лице му се са свијем измијени; и кнезови се његови преидадоше.

10. Дође цараца ради тога што се догоди цару и кнезовима његовијем у

715
бјаше с дивљим магарицама, хранити га травом као говеда, и роса небеска кваси му тијело, докле позна да Бог вишња влада царством људским, и кога хоће поставља над њим.

22. А ти, Валтасаре, синне његов, нијеси понизио срца својега премда си знао све ово.

23. Него си се подигао на Господа небескога, и судове дома његова донесоше преда те, и неште из њих вино ти и кнезови твоји, жене твоје и иначе твоје, и ти хвали бокове сребрне и златне, мједене, гвоздене, дрвене и камене, који не виде ништа чују ништа разуму, а не слави Бога, у чијој је руди душа твоја и сви путеви твоји.

24. За то од свега би послана рука и ово писмо би написано.

25. А ово је писмо написано: МЕНЕ, МЕНЕ, ТЕКЕД, УФАРСИН.

26. А ово значе те ријечи: МЕНЕ, бројило је Бог твоје царство, и до краја изборило.

27. ТЕКЕД, измјерен си на мјерала, и нашао си се лав.

28. ФЕРЕС, раздијелено је царство твоје, и дано Мидијанима и Персијанима.

29. Тада заповједи Валтасар, те обухте Данила у скерлет, и метнуше му златну верижницу око врата, и прогласише за њ да је трећи господар у царству.

30. Исту ноћ би убијен Валтасар цар Халдејски.

31. А Дарије Мидијанин преузе царство, и бјеше му око шездесет и двије године.

ГЛАВА 6.

Свијде се Дарију те постави над царством сто и педесет управитеља да буду над свијем царством;

2. А над њима три старјешине, од којих један бјеше Данило, којима ће управитељи давати рачуне да не би цару било штете.

3. А тај Данило надришаваше старјешине и управитеље, јер у њему бјеше велики дух и цар мишљаше да га постави над свијем царством својим.

4. Тада старјешине и управитељи гледаху како би нашли што да заове Данилу ради царства; али не могуше

кућу гдје бјеше гозба, и проговори царцима и рече: цар, да си жив до вијека! да те не узнемирују мисли твоје и да ти се лице не мијена.

11. Има човјек у твој царству, у ком је дух светих богова; и у вријеме ова твојега нађе се у њега видјело и разум и мудрост, какова је у богова, и цар Навуходоносор отац твој, цар, постави га главарем врачарима, звијездарица, Халдејца и гатарна;

12. Јер велики дух и знање и разум заживише са њом и похваљаше затонетака и размршаваше замршенијех ствари нађе се у Данила, војему цар нађе име Валтасар; нека сада дозову Данила, и он ће казати што значи.

13. Тада Данило би доведен пред цара. Цар проговори Данилу и рече: јеси ли ти Данило између робља Јудина које доведе из Јудејске цар отац мој?

14. Чух за тебе да је дух светих богова у теби, и видјело и разум и мудрост велика да се нађе у теби.

15. А сада су доведени преда ме мударици, звијездари, да прочитају писмо и кажу ми што значи; али не могу да кажу што то значи.

16. А за тебе ја чух да можеш прочитати, и замршене ствари размишати.

Ако дакле можеш прочитати ово писмо и казати ми што значи, обући ћеш се у скерлет, и златну верижницу око врату, и бићеш трећи господар у царству.

17. Тада одговори Данило и рече пред царем: дророви твоји нека теби, и подај другому поклоне своје; а писмо ћу ја прочитати цару и казати што значи.

18. Царе, Бог вишњи даде царство и величину и славу и част Навуходоносору оцу твојему.

19. И од величине коју му даде сви народи, племена и језици дрктаху пред њим и бојажу га се; убијаше кога хоће, и остављаше у животу кога хоће, узвишаваше кога хоћаше, и понижаваше кога хоћаше.

20. Али када му се подиже срце и дух му се послан у охолости, би смертан с царскога пријестолова својега, и узеше му славу.

21. И би протјан између људи и ордеца му поста као у звијери, и стан му

наћи забаве ни погрешке, јер беше вјеран, и не налажаше се у њега погрешке ни мане.

5. Тада рекше они људи: не ћемо на-ћемо што на њ ради закона Бога његова.

6. Тада дођоше старјешине и управитељи к цару, и рекше му овако: Дарије царе, да си жив до вијека!

7. Све старјешине у царству, поглавари и управитељи, вијећници и војводе договорише се да се постави царска наредба и општа забрана да ко би се год замолно за што коме год богу или човјеку за тридесет дана осим тебе, царе, да се баци у јаму лавовску.

8. За то, царе, постави ту забрану и напиши да се не може промијенити, по закону Мидском и Персијском, који је непромијенит.

9. И цар Дарије написа књигу и забраву.

10. А Данило кад дозна да је књига написана, онда својој кући, гдје би-јаху отворени провори у његовој соби према Јерусалиму, и падаше на колѣна своја три пута на дан и мољаше се и хвалу даваше Богу својему као што чинјаше прије.

11. Тада се сабраше они људи, и на-поше Данила гдје се моли и припада Богу својему.

12. И отидоше те рекше цару за царску забрану: нијеси ли написао заповјест, да ко би се год замолло коме год богу или човјеку за тридесет дана, осим тебе, царе, да се баци у јаму лавовску? Цар одговори и рече: тако је по закону Мидском и Персијском, који је непромијенит.

13. Тада одговорише и рекше цару: Данило, који је између робља Јудина, не хаје за те, царе, ни за забрану коју си написао, него се моли три пута на дан својом молитвом.

14. Тада цар чувши то ожалости се врло, и научи да избави Данила, и трураше се до закона сунчаног да га избави.

15. Тада они људи сабраше се код цара и рекше цару: анај, царе, да је закон у Мидијана и Персијана да се књига забрана и наредба, коју постави цар, не мијена.

16. Тада цар рече те доведоше Данила и бадише га у јаму лавовску; * цар проговори и рече Данилу: Бог твој, којеку без престанња служиш, нека те избави.

17. И докосе камен и метнуше ја-ми на врата, и цар га запечатити својим прстеном и прстеном својих внесова да се ништа не промијени за Данила.

18. Тада отиде цар у свој двор, и пре-коћи не једнаши ниш допустити да му се додесе што чин би се развеселио, и не може заспати.

19. По том цар уста у јутру рано и отиде брже к јами лавовској.

20. И кад дође к јами, видну Данила жалоснијем гласом; и проговори цар и рече Данилу: Данило, салто Бога живог, Бог твој, којему служиш без пре-станка, може ли те избавити од ла-вова?

21. Тада Данило рече цару: царе, да си жив до вијека!

22. Бог мој посла анђела својег и затвори уста лавовима, те ми не на-уднише; јер се најбог чест пред њим, а ни теби, царе, не учиних ља.

23. Тада се цар веома обрадова то-му, и заповједи да изваде Данила из јаме. И извадише Данила из јаме, и нађе се ране на њему, јер вјерова Богу својему.

24. По том заповједи цар, те доведе-ше људе који бијаху олужили Дани-ла, и бадише у јаму лавовску њих, де-цу њихову и жене њихове; и још не дођоше на дво јами, а лавови их агр-баше и све им кости потрше.

25. Тада цар Дарије писа свијем на-родима и племенима и језицима што живљаху у свој земљи: мир да вам се улножи.

26. Од мене је заповјест да се у свој држави царства мојега *свој боји* и страши Бога Данилова, јер је он Бог живи, који остаје до вијека, и царство се његово не ће расути, и власт ће ње-гова бити до вјера;

27. Он избавља и спасава, и чини знање и чудеса на небу и на земљи, он је избавио Данила од силе лавовске.

28. И тај Данило бијаше срећан за паровања Даријева и за царовања Ки-ра Персијана.

ГЛАВА 7.

Прве године Валтасара цара Вавилон-скога усни Данило сан и виде утваре главе своје на постели; тада написа пред њим.

2. Данило проговори и рече: видјех у утвари својој ноћу, а то четири вјетра небесна ударише се на великом мору.

3. И четири велике звијери изидоше из мора, свака другачија.

4. Прва бијаше као лав, и имаше крила орлова; гледах докле јој се кри-ла поклоубе и подиже се са земље и стаде на ноге као човјек, и срце љу-дско даде јој се.

5. По том, гле, друга звијер бијаше као медвјед, и стаде с једне стране, и имаше три ребра у устима међу зубима својим, и говораше јој се: устави, једи мјесо меса.

6. По том видјех, и гле, друга, као рис, имаше на леђима четири крила као птица, и четири главе имаше зви-јер, и даде јој се власт.

7. По том видјех у утварама ноћни-јем, и гле, четврта звијер, које се тре-баше бојати, страшна и врло јака, и имаше велике зубе гвоздене, јеђаше и саграше, и гажаше ногама остатак, и разликоваше се од свијех звијери пре-даних, и имаше десет рогова.

8. Гледах рогове, и гле, други мали рог израсте међу онијема, и три прва рогача нучунаше се пред њим; и гле, очи као очи човјечије бјеху на том рогу, и уста која говорашу велике ствари.

9. Гледах докле се поставише при-јестоли, и старач сјде, на ком бјеше одијело бијело као снјег, и коса на глави као чиста вуна. Пријесто му би-јаше као пламен огњени, готкови му као огњав разгорио.

10. Рјече огњена каљаше и теци-јаше испред нега, тисућа тисућа слу-жаше му, и десет тисућа по десет ти-сућа стајашу пред њим; суд сјде, и квице се отворише.

11. Тада гледах ради гласа великих рјечи које говораше онај рог; и гле-дах докле не би убијена звијер и гдје-то јој се рашчини и даде се да изгори огњем.

12. И осталијем звијерима узе се власт, јер људина животи бјеше им одређена до времена и до рока.

13. Видјех у утварама ноћнијем, и гле, као син човјечиј иђаше с облацима небесним, и дође до старца и стаде пред њим.

14. И даде му се власт и слава и цар-ство да му служе сви народи и племе-на и језици; власт је његова власт вјечна, која не ће проћи, и царство се његово не ће расути.

15. Мени Данило пренеможе дух мој у тијелу мом, и утваре главе моје ус-немирише ме.

16. Приступих к једноме од онијех који стајашу ондје, и замолних га за истину од свега тога. И проговори ми и каза ми шта то значи:

17. Ове четири велике звијери јесу четири цара, који ће настати на зе-мљи.

18. Али ће свици вишњег преузети царство, и држаће царство на вијек и до вијека.

19. Тада зажељех знати истину о че-твртој звијери, која се разликоваше од свијех и бијаше врло страшна, и има-ше зубе гвоздене и ноге мједене, и јеђаше и саграше, а остатак ногама гажаше,

20. И о десет рогова што јој бјеху на глави, и о другом који израсте и три отишадоше пред њим, о рогу који имаше очи и уста која говорашу велике ства-ри и бијаше по виђену већи од других.

21. Гледах, и тај рог војаше са све-цима и надмљиваше их,

22. Докле дође старач, и даде се суд свепцима вишњег, и прасце врјеме да свици преузму царство.

23. Овако рече: четврта звијер биће четврто царство на земљи, које ће се разликовати од свијех царстава, и из-јешће сву земљу и погавати и сагрти.

24. И десет рогова јесу десет царе-ва, који ће настати из тога царства, а последи њих настаће други, и он ће се разликовати од пређашњих, и поко-риће три цара.

25. И говориће рјечи на вишњег, и потираће свеце вишњег, и поми-шљаће да промијени времена и зако-не; и даће му се у руке за врјеме и за времена и за по времена.

26. По том ће сјести суд, и ушеће му се власт, те ће се истријебити и загрти са свијем.

27. А царство и власт и величанство царско под свијем небом даће се народу святаца вишњева; његово ће царство бити вјечно царство, и све ће власти њему служити и слушати га.

28. Овадје је крај овој ријечи. А мене Данила врло узнемирише мисли моје, и лице ми се све промјени; али ријеч сачувах у срцу сном.

ГЛАВА 8.

Треће године царовања Валтасарова показа се мени Данилу утвара последи оне која ми се показала прије.

2. И видјех у утвари; а брех у Сусану у граду који је у земљи Еламу, кад видјех, и видјех у утвари и брех на води Улају.

3. И подитох очи своје и видјех, и гле, стајаше крај воде ован, који имаше два рога, а рогови бјеху високи, али један виши од другога, и виши нарасте последи.

4. Видјех овна гдје бode на запад и на сјевер и на југ, и ни једна звијер не могла му одолети, и не бијаше никога ко би изобавио од њега, него чинише што хоћаше, и осила.

5. А кад ја котрах, гле, вђаше јарац од запада поврх све земље а не дотичаше се земље; и тај јарац имаше рог замагнит међу очима својим.

6. И дође до овна који имаше два рога, којег видјех гдје стоји крај воде, и потраже на њ гђавно силом својом.

7. И видјех га гдје дође до овна, и разгвевив се на њ удари овна, те му сломи оба рога и не бјеше силе у овну да му одоли, него га обори на земљу обави овна од њега.

8. И јарац поста врло велик: а кад осила, сломи се велики рог, и мјесто њега нарастоше значајита четири рога према четири вјетра небеска.

9. И из једнога њих изиде један рог мален и нарасте врло велик према југу и истоку и према красној земљи.

10. И нарасте дори до војске небеске, и обори на земљу неке од војске и од звијезда, и погази их.

11. И нарасте дори до поглавара тој војски, и узе му свадлашћу *жртву*, и свети стан његов обори.

12. И војска би дана у отпад од *жртве* свадлашће, и обори истину на земљу, и што чинише напредоваше му.

13. Тада чух једнога свеца гдје говорише; и један свегач рече некемо који говораше: докле ће *третијети* та утвара за свадлашћу *жртве* и за отпад глупости да се гazi светљана и војска?

14. И рече ми: до двије тисаће и три стотине дана и ноћи; онда ће се светиња очистити.

15. А кад видјех ја, Данило ову утвару, и заисках да разумијем, гле, стаде преда ме као човјек.

16. И чух глас човјечијег насред Улаја, који повина и рече: Гавријало, кажи овоме утвари.

17. И дође гдје ја стајаш; и кад дође уплаших се, и падох на лице своје; а он ми рече: пази, сине човјечу, јер је ова утвара за пошљедње вријеме.

18. А док ми он говораше, ја бјех изван себе лезећи ничице на земљи; а он ме се дотаче, и исправи ме, те стадох.

19. И рече: ево, ја ћу ти казати шта ће бити на крају гњева; јер ће у одређено вријеме бити крај.

20. Ован што си га видјо, који има два рога, то су царви Мидскога и Персијски.

21. А руњави је јарац цар Грчки, и велики рог што му бјеше међу очима, то је први цар.

22. А што се он сломи, и мјесто њега нарастоше четири, то су четири царства, која ће настати из тога народа, али не с његовом силом.

23. А на пошљедак царовања њихова, кад незаконити назрише *жртву*, настаће цар бестидан и лудав.

24. Сила ће му бити јава, али не од његове јачине, и чудесно ће пустошити, и биће срећан и свршиваће, и губиће силне и народ свети.

25. И лудавством његовијем напредоваће пријетвара у његовој руци, и погубиће се у срцу свом, и у миру ће погубити многе, и устаће на кнеза над кнезовима, али ће се потуги без руке.

26. А речена утвара о дану и ноћи истина је; за то ти залечати утвару, јер је за много времена.

27. Тада ја Данило закледох, и боловах неко вријеме; посламје устах и

719
врших послове цареве; и чудих се утвари, али ниско не дозна.

ГЛАВА 9.

Прве године Дарија сина Асвиорова од племена Мидскога, који се зацари над царством Халдејским,

2. Прве године његова царовања ја Данило разумијех из књига број година, које бјеше рекао Господ Јеремини пророку да ће се навршити развалинама Јерусалимским, седамдесет година.

3. И окретох лице своје ка Господу Богу тражећи га молитвом и молбама и постом и с вострјетом и печелом.

4. И помолих се Господу Богу својему и исповиједати се рекох: о Господе, Боже велики и страшни, који држиш завјет и милост опима који те љубе и држе заповијести твоје;

5. Згријешисмо и зло чинисмо и бисмо безбожни, и одметнусмо се и одступисмо од заповијести твојих и од закона твојих.

6. И не слушасмо слуга твојих пророва, који говораху у твоје име царевима нашим, кнезовима нашим и опцима нашим и свему народу земаљском.

7. У тебе је, Господе, правда а у нас срам на лицу, како је данас, у Јудејана и у Јерусалимљана и у свијех Израјљана, који су блану и који су даљено по свијем земљама куда си их разавио за гријехе њихове, којима ти гријешисмо.

8. Господе, у нас је срам на лицу, у царева наших, у кнезова наших и у отаца наших, јер ти згријешисмо.

9. У Господа је Бога нашега милост и праштање, јер се одметнусмо од њега,

10. И не слушасмо гласа Господа Божјега да ходимо по законима његовијем, које нам је дао преко слуга својих пророка.

11. И сав Израјљ преступи закон твој, и одступи да не слуша гласа твојега; за то се изли на нас проклетство и заклетва написана у закону Мојсија слуге Божјега, јер ми згријешисмо.

12. И он потврди ријечи своје које је говорио за нас и за судије наше, које су нам судиле, пустивши на нас зло твоје народу, пустивши на нас зло велико, да тако не би под свијех небом био у Јерусалиму.

13. Како је писано у закону Мојсије-

14. И Господ наста око зла и наде да на нас; јер је праведан Господ Бог наш у свијем дјелима својим која чини, јер не слушамо гласа његова.

15. Али сада, Господе Боже наш, који си изведе народ свој из земље Египтске руком чврстом, и стеноу си себи божни бисмо.

16. Господе, по свој правди твојој нека се одврати гњев твој и јарост твоја од града твојега Јерусалима, свете горе твоје; јер са гријехом наших и с беззаконја отаца наших Јерусалим и твој народ поста руг у свијех који су ово нас.

17. Сада дакле послушај, Боже наш, молитву слуге својега и моље његове, и обавиј лицем својим опустјелу светињу своју, Господе ради.

18. Боже мој, пригни ухо своје, и чуј; отвори очи своје, и види пустош нашу и град, на који је призвано име твоје, јер не правде своје ради него ради велике милости твоје падамо пред тобом молећи се.

19. Господе, услаши, Господе, отпрати, Господе, пазни и учини, не чини себе ради, Боже мој, јер је твоје име призивано на овај град и на твој народ.

20. А док ја још говорах и мољях се и исповиједях гријех свој и гријех народа својега Израјља, и падах молећи се пред Господом Богом својим за свету гору Бога својега,

21. Док још говорах молећи се, онај човјек Гавријало, којег видјех прије у утвари, долетје брзо и дотаче ме се о вечерњој жртви.

22. И научи ме и говори са мном и рече: Данило, сада изидох да те уразумим.

23. У почетку молитве твоје изиде ријеч, и ја додох да ти кажем, јер си мино; за то слушај ријеч, и разумиј утвару.

24. Седамдесет је недеља одређено твоје народу и твоје граду светом да се сврши пријеступ и да нестане гријех и да се очисти безбоње и да се доведе вјечна правда, и да се залече-

ти утвара и пророштво, и да се помаже свети вад светиња.

25. За то знај и разумји: Оа кад изиде ријеч да се Јерусалим опет савида до помазаница војводе биће седам не-Ајеља, и шездесет и двије не-Ајеље да се опет пограде улашце и зидове, и то у тешко вријеме.

26. А послатје те шездесет и двије не-Ајеље побуљен ће бити помазаник и ништа му не ће остати; народ ће водан доћи и расорити град и светињу; и крај ће му бити с постопом, и одређено ће пустошење бити до шестка рата.

27. И утврдиће завјет с многима за не-Ајељу дана, а у половину не-Ајеље укунуће жртву и принос; и крилица мрсклм, која пустоше, до свршетка одређенога владје се на пустош.

ГЛАВА 10.

Треше године Кара цара Персијскога објави се ријеч Данилу, који се зваше Балтасар; и ријеч бјеше истинита и великим стварима; и разабра ријеч и разумје утвару.

2. У то вријеме ја, Данило бјех у жалости три не-Ајеље дана.

3. Једа угодна не-Аједох, ни месо ни вино не уре у моја уста, ници се на-жавах уљем док се не навршише три не-Ајеље дана.

4. А двадесет четвртога дана првога мјесеца бијох на бријегу велике ријеке Хидекела.

5. И подигох очи своје и видјех, а то један човјек обучен у платно, и појас бјеше око њега од чистога злата из Уфаза;

6. А тијело му бјеше као хрисолит, и лице му као муња а очи му као лучеви запаљени, а руке и ноге му мјед углађена, а глас од ријечи његовијех као глас многога људства.

7. И ја, Данило сам видјех утвару, а људм што бијашу са мном не видјеше је, али их понаде страх велик, те побегоше и сакривше се.

8. И остах сам, и видјех ту велику утвару, и не оста снаге у мени, и љепота ми се награти, и не имах снаге.

9. И чух глас од ријечи његовијех, и кад чух глас од ријечи његовијех, изван себе падох ничице лицем на земљу; још

10. И гле, рука ме се дотаче и подиже ме на кољена моја и на дланове моје.

11. И рече ми: Данило, милан човјече! слушај ријечи које ћу ти казати, и стани право, јер сам сада послан к теби. И кад ми рече ту ријеч, устах држајући.

12. И рече ми: не бој се, Данило, јер првога дана кад си управно срце своје да резулцираш и да мучиш себе пред Богом својим, усланиче бише ријечи твоје, и ја додох твојих ријечи ради.

13. Али кнез царства Персијскога стаја ми на супрот двадесет и један дан; а гле, Микаило један од привјех кнезова дође ми у помоћ; тако ја остах ондаје код цара Персијских.

14. И додох да ти кажем шта ће бити твоме народу послатје, јер ће још бити утвара за те дане.

15. И кад ми говораше тако, оборих очи своје на земљу и замишљех.

16. И гле, као човјек дотаче се усана мојих, и отворих уста своја, и пророк и рекох оному који стајаше пред ма мена: господару мој, од ове утвара казалише моји болнови на мене и нема снаге у мени.

17. А како може сагта мојета господара говорити с господарем мојим? јер од овога часа у мени нешта снаге и ни дихање не оста у мени.

18. Тада онај што бијаше као човјек опет ме се дотаче и охрабри ме.

19. И рече: не бој се, милан човјече; мир да ти је! охрабри се, охрабри се. И докле ми говораше, охрабрих се и рекох: нека говори господар мој, јер си ме охрабрио.

20. А он рече: знаш ли за што сам дошао к теби? а сада ћу се вратити да војујем на кнеза Персијскога; по том ћу отићи, и гле, доћи ће кнез Грчки.

21. Али ћу ти казати што је написано у књизи истинитој. Нема никога да јуначки ради са мном у том осми Микаила кнеза вапета.

ГЛАВА 11.

И ја прве године Дарија Мидијанина стадох да му поможем, и да га поткријешим.

2. А сада ћу ти казати истину. Ево, још

и четврти ће бити богатији од свјетех, јена народа подигнуће се да се потврди утвара, и понадаће.

15. И доћи ће цар сјеверни, и начиниће опкопе, и узеше тврде градове, и мишице јужнога мора не ће одољети ни изворани народ његов, ници ће бити силе да се опрде.

16. И онај дошав на њ чиниће што хоће, и не ће бити никога да му се опрде; и уставиће се у красној земљи, коју ће потурти својом руком.

17. По том ће се окренути да дође са силом свача царства својета, али ће се погодити с њим, и даће му кћер за жену да би га упронастио, али се она не ће држати, ници ће бити с њим.

18. По том ће се окренути на острва, и освојиће многа; али ће један војвода прекинути срамоту коју чини, и оборитиће на њ срамоту његову.

19. По том ће се окренути ка градо-вима своје земље, и спотакнуће се и пашће, и не ће се више наћи.

20. И на његово ће мјесто настати који ће послати настојника у слави царској; али ће за мало дана погинути без гњена и без боја.

21. А на његово ће мјесто доћи не-знатан човјек, коме није нацјенена значан царска; али ће доћи мирно и освојиће царство ласењем.

22. И мишице које плаве он ће поплавити и поломити, па и кнеза с којим је учинио вјеру.

23. Јер удруживши се с њим учиниће пријевару, и дошавши надрвадаће с ма-ло народа.

24. И доћи ће мирно у родна мјеста у земљи, и учиниће што ни оцви не-говни ни оцви отаца његовијех не учинише, раздијелиће им плаћен и грабеж и благо, и смишљаће мисли на градо-ве, за неко вријеме.

25. По том ће подигнути силу своју и срце своје на цара јужнога с великом војском; и цар ће јужни доћи у бој с великом, и врло снажном војском; али не ће одољети, јер ће му се чинити не-вјера.

26. И који једу хљеба његов сатре га; војска ће његова поплавити, и многи ће пасти побјеђени.

27. И срце ће обожити цара радити о злу, и за јединијем ће столон лагати;

и четврти ће бити богатији од свјетех, јена народа подигнуће се да се потврди утвара, и понадаће.

3. По том ће настати силан цар, и начиниће великом државом и радиће што хоће.

4. А како настане, расуће се царство његово и раздијелиће се у четири вјетра небеса, не међу најтраже његово ници с влашћу с којом је он владао, јер ће се царство његово укунути и допасти другима а не њима.

5. И цар јужни ослабиће, и један од кнезова његовијех, и биће силнији од свача, и владаће, и држава ће његова бити велика.

6. И послатје неколико година они ће се опријатељати, и кћи јужнога цара доћи ће к цару сјеверном да учини по-году; али она не ће сачувати с милостици, ници ће се он одржати с ми-шницом својом, него ће бити предава и она и они који је доведу и син њезин и онај који јој буде помагаво у то ври-јеме.

7. По том ће од изданеа из коријена њезина настати један на мјесто њего-во, који ће доћи с војском својом и ударити на градове цара сјевернога, и биће их и освојиће их.

8. И богове ће њихове и кнезове њихове са закладама њиховијем дрво-цијенијем златијем и сребријем одни-јети у ролство у Мисир, и остаће неко-лико година јачи од цара сјевернога.

9. И тако ће цар јужни доћи у своје царство, и вратиће се у своју земљу.

10. Али ће синови његови заратити, и скупиће велику војску; и један ће доћи из непада, и поплавити и проћи; и вративши се ратоваће до града не-гов.

11. Тада ће се разљутити цар јужни, и кнези ће и ратоваће с њим, с царем сјевернијем, и подигнуће велику вој-ску, те ће му бити дана у руке војска.

12. И кад разбје војску, понијеће се срце његово, и побјеће тисуће, али се не ће укријешити.

13. Јер ће цар сјеверни опет дигнути војску већу од прве; и послатје неко-лико година доћи ће с великом вој-ском и с великим благом.

14. И у то ће вријеме многи устати на цара јужнога; и змиковци од тво-

али се не ће извршити; јер ће крај још бити у одређено вријеме.

28. И тако ће се вратити у своју земљу с великим благом; и срце ће се његово обратити на свети завјет, и кад изврши, вратиће се у своју земљу.

29. У одређено ће вријеме опет доћи на југ; али Други пут не ће бити као први пут.

30. Јер ће доћи на њ лађе Китејске, и он ће се ојадити, те ће се вратити; и разљутиће се на свети завјет, и извршиће; и вративши се сложиће се с онима који остављају свети завјет.

31. И војска ће стајати уза њ, и осврнуће светлну у граду, и укинути жртву свадашњу и поставиће глусобу пустошну.

32. И који су безбожни према завјету, он ће их ласкањем отијадити; али народ који познаје Бога својег охраниће се и извршиће.

33. И разумни у народу научиће млоге, и падаће од мача и огња, ропства и грабежа много времена.

34. Али падајући добиће малу помоћ, и многи ће пристати с њима дволичци.

35. И од разумнијех ће пасти неки да би се окупали и очистили и убили до рока, јер ће још бити рок.

36. И тај ће цар чинити што хоће, и подигнуће се и узвисиће се изнад свакога бога, и чудно ће говорити на Бога над боговима, и биће срећан докле се не сврши гнев, јер ће се извршити што је одређено.

37. Не ће марили ни за богове својих отаца ни за љубав женску, нити ће за кога бога марили, него ће се увршавати нада све.

38. И на мјесто Бога најславијег славиће бога којег оци његови не знаше, славиће златом и сребром и другим камењем и закладама.

39. И учиниће да градови Бога најславијег буду бога туђег; које позна умозикеће им славу и учиниће их господарима над многима и раздијелиће земљу мјесто плаве.

40. А у пошљедње вријеме јужни ће се цар побити с њим, и цар ће сјеверни ударити на њ као викор с колима и коњанима и с многим лађама, и ушавши у земље поплавиће и проћи.

41. И доћи ће у красну земљу, и много ће пропати, а ове ће се изобавити од његовијех руку: Едомска, Моавска и главни дио синова Амоновијех.

42. И посетује руке својом на земље, и земља Мисирска не ће умкнути.

43. И освојиће благо у злату и у сребру и све земље Мисирске; и Ливанјани и Етиопјани ићи ће за њим.

44. Али ће га гласови с истоца и с јсевера смести, те ће изаћи с великим гњевом да погуби и затре многе.

45. И разавиће шаторе двора својег међу морима на красној светој гори; и кад дође к својо крају, нико му не ће помоћи.

ГЛАВА 12.

А у то ће се вријеме подигнути Мухамло велики кнез, који брани твој народ; и биће жалосно вријеме, када није било од како је народа до тада; и у то ће се вријеме изобавити твој народ, сваки који се нађе записан у књизи.

2. И много оцјек који спавају у праву земљском пробудиће се, један на живот вјечни а други на срамоту и пријекор вјечни.

3. И разумни ће се сјати као свијелост небеса, и који многе приведоше к правди, као звијезде вада и до вијека.

4. А ти Данило затвори ове ријечи и запечати ову књигу до пошљедњег времена; многи ће претраживати, и знаће ће се умножити.

5. Тада погледах ја Данило, и гле, стајаху Друга двојица, један с оне стране на бријегу ријеке, а Други с оне стране на бријегу ријеке.

6. И једом рече човјеку обученому у плавно, који стајаше над водом у ријечи, кад ће бити крај тијем чудесима?

7. И чух човјека обученога у плавно, који стајаше над водом у ријечи, и подиже десницу своју и језицу своју к небу, и закле се онцјем који живи у вријеме да ће се све оно испунити по времену, по временима и по по времену, и кад се сврши расал силе светог народа.

8. И ја чух али не разумјех; и ре-

кох: господару мој, казав ће бити крај томе?

9. А он рече: иди Данило, јер су затворене и запечатене ове ријечи до пошљедњег времена.

10. Многи ће се очистити, убијелити и окушати; а безбожници ће радити безбожно, нити ће који безбожних разумјети; али ће разумни разумјети.

11. А од времена кад се узине жртва, ваздашња и постави глусоба пустошна, биће тисућа и двије ста и деведесет дана.

12. Благо ономе који претрши и дочека тисућу и три стотине и тридесет и пет дана.

13. А ти иди ка крају; и позиваћеш безбожно, нити ће који безбожних разумјети; али ће разумни разумјети.

14. И не ће се смиловати на Ајегу велику, јер су копилаци.

15. Јер се мати њихова курва, срамоти се родитељка њихова; јер говори: ићи ћу за милосницима својим који ми дају хљеб мој и воду моју, воду моју и лан мој, узје моје и пиће моје.

16. За то ево ја ћу јој заградити пут трњем и зазидаћу зидам да не нађе стаза својих.

17. И трчаће за својим милосницима, али их не ће стигнути; и тражиће их, али их не ће наћи; па ће рећи: идем да се вратим к првому мужу својему, јер ми бјеше боље онда него сада.

18. Јер она не зна да сам јој ја давао жито и вино и узје, и умножавао јој сребро и злато, од којегача начинише Бвала.

19. За то ћу узети наград жито своје, кад буде вријеме, и вино своје, кад буде вријеме, и узјећу воду своју и лан свој, којим би покривала голотињу своју.

20. И открићу ругобу њезину пре-

КЊИГА ПРОРОКА ОСИЈЕ.

ГЛАВА 1.

Ријеч Господња која дође Осјији сину Вепријеву за времена Осије, Јоакима, Ахаз и Јесекије цара Јудинијех и цара Израелјева.

2. Кад Господ поче говорити Осјији, рече Господ Осјији: иди, ожени се куком, и роди коплад, јер се земља прокурва одступити од Господа.

3. И отиде, и узе Гомеру кћер Давла-ниску, која затрудне и роди му сина.

4. Тада му рече Господ: нађени му вине Језраел; јер још мало, па ћу похотити крв Језраелску на дому Југеву и укинућу царство дома Израелјева.

5. И у то ћу вријеме сламити луг Израелјев у долини Језраелској.

6. И она опет затрудне и роди кћер; и Господ му рече: нађени јој име Лорукана; јер се више не ће смиловати на дом Израелјев, него ћу их укинути са свијем.

7. А на дом Јудин смиловаћу се, и избавићу их Господом Богом њиховим, а не ће их повавити луком ни мачем ни ратом ни коњима ни коњанима.

8. По том одбихши од сисе Лорукану опет затрудне и роди сина.

9. И рече Господ: нађени му име Лорукана; јер ви нијесте мој народ, нити ћу ја бити ваш.

10. Али ће ипак број синова Израелјевих бити као пијесак морски, којих се може измјерити ни избројити; и мјесто да им се рече: нијесте мој народ, рећи ће им се: синови Бога живог.

11. И сабраће се синови Јудини и синови Израелјеви у једно, и поста-

виће себи једнога поглавара и отићи ће из земље, јер ће бити велик дан Језраелски.

ГЛАВА 2.

Реците браћи својој: народе мој; и се-страма својим: помилована.

2. Прите се с матером својом, прите се, јер ми није жена, нити сам јој ја муж; нека одбаци курварства своја од лица својег, и пређеубе своје од до-јака својих.

3. Да је не бих свукао голу и учинио је кака је била онај дан кад се родила, и да је не бих поставио да буде као пустиња и обратио је да буде као земља засушена, и уморио је жеђу.

4. И не ће се смиловати на Ајегу велику, јер су копилаци.

5. Јер се мати њихова курва, срамоти се родитељка њихова; јер говори: ићи ћу за милосницима својим који ми дају хљеб мој и воду моју, воду моју и лан мој, узје моје и пиће моје.

6. За то ево ја ћу јој заградити пут трњем и зазидаћу зидам да не нађе стаза својих.

7. И трчаће за својим милосницима, али их не ће стигнути; и тражиће их, али их не ће наћи; па ће рећи: идем да се вратим к првому мужу својему, јер ми бјеше боље онда него сада.

8. Јер она не зна да сам јој ја давао жито и вино и узје, и умножавао јој сребро и злато, од којегача начинише Бвала.

9. За то ћу узети наград жито своје, кад буде вријеме, и вино своје, кад буде вријеме, и узјећу воду своју и лан свој, којим би покривала голотињу своју.

10. И открићу ругобу њезину пре-